

MOHÁCSI HIRLAP

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI HETILAP

Elofizetési ára:
Negyedévre 2 pengő

Száma: 20 fillér.

Szerkesztőség 107, kiadóhivatali telefon sz. 67.

A mérleg két nyelve.

Katonai szakírók mindkét oldalon elismerték, hogy az 1943-ik esztendő a nacionalista hatalmak számára kritikus esztendő lesz s ha Európa idegei kibírják a nagy erőpróbát túljutnak a mély ponton. Érdekes képet ad erről az angolok köztiszteletben álló katonai szakírója Liddel Hart, amikor ma ezt írja: „A keleti arcvonalon a német vezérkar a területfeladások ellenére is szabad ura maradt elhatározásainak. Olaszországban a háború befejezése szempontjából is számító döntések nem várhatók.

A fegyverkezési versenyben Németország rövidesen utoléri az angolszászokat. Teljesen bizonytalan, hogy a minőségi versenyben, így tehát a titkos fegyverek gyártásában és mennyiségben előállításában ki lesz a győztes. Oroszország testén még mindig az előjáték folyik s hiba volna azt állítani, hogy a vezérkarok már kijátszották összes kártyáikat. Ha Sztalinnek cselnek szánták a német seregeknek a Volgához való csalogatását, nincs kizárva, hogy a német vezérkar is tudja miért nem áll ellen a Dnyeper-vonalánál, miért égett, rombolt össze mindent a visszavonuló seregek hátában. Mindezzel az oroszok is tisztában vannak s ha a katonai szempontok színvonalára szállítjuk le propagandájuk értékét, kitűnik, hogy ők sem tartják a németeket megvert ellenségnek.

Ez a háború a meglepetések háborúja s minden józan feltevést, reális számítást feldőnhetnek a vezérkarok meglepetései, mégis a fent idézett sorok a propagandától mentes realitással mutatnak rá a mérleg két oldalára s eszünkbe juttatják Duff Cooper emlékeztetéseit, aki így jellemezte 1918-at:

„1918. márciusában a mélypont alá jutottunk. Ha a

német hadvezetőség összpontosított erővel támadott volna s döntő ütközetre kényszerített volna bennünket, elvesztettük volna a háborút.

Ez a provokáció, ez a hadművelet azonban elmaradt s amikor túljutottunk a mélyponton már senki sem birkozhatott meg erőinkkel.” —

A Pécsi és baranyai társadalmi egyesületek munkaközössége.

Ma a közösség érdekei az elsők és egyedül a nemzet gyarapodhatik és senki más.

November hó 21 én, vasárnap Pécsen a vármegyeháza zsúfolásig megtelt közgyűlési termében Pécs város és Baranyavármegye társadalmi egyesületei *Antal István* nemzetvédelmi miniszter jelenlétében munkaközösségükbe tömörültek. A nagyhorderejű gyűlésen Mohácsról *Tihanyi János*, *Pallos Márk* és *Pétery Károly* vezetése mellett 12 tagú küldöttség vett részt.

Nikolits Mihály főispán megnyitójában helyesen mutatott rá a mai nehéz időkre — mondván — „Ha sorsunkat a mai nehéz idők tükrében vizsgáljuk valamennyien érezzük a bizonytalan jövő méhében rejlő veszélyeket és mindnyájan érezzük, hogy ma jobban, mint bármikor egymásra vagyunk utalva. Lehetetlen, hogy a magyarság ebben a döntő pillanatban ne volna hű önmagához és ne találja meg az egymáshoz vezető utat.

Antal István nemzetvédelmi miniszter másfélórás hatalmas beszédében jelölte meg a nemzet egyetemére, a társadalomra háruló köteleességeket. A társadalmi erők összefogására mulhatalanul szüksége van — mondotta — mert a történelem rostája szakadatlan mozgással dolgozik s kirepíthetetlenül kihullatja azokat a népeket, amelyek a nagy idők követelményeivel szemben gyöngegeset, tétovázzást, kishitűséget és meghunyászkodást mutatnak. E pillanatokban két nagy kötelesség kell, hogy igénybe vegye a nemzet erejét: a lehetőség végső határáig fokozni a nemzet katonai képességét és mindeneszközzel kiépíteni, megalványozni a belső front ellenálló erejét.

A belső front külső és belső ismert ellenségei ellen könnyű a védekezés, de súlyos veszedelem a belső front szilárdságá-

Ha tehát elfogadjuk a tételt, hogy az 1943-as év a nacionalista hatalmak mélypontja volt, de a fenti ellenséges idézetek szerint is, azon túl vannak észszerűen következnek, hogy a 18-as események megismétlődése a szövetséges demokrata hatalmak javára aligha lehetséges.

Ha tehát elfogadjuk a tételt, hogy az 1943-as év a nacionalista hatalmak mélypontja volt, de a fenti ellenséges idézetek szerint is, azon túl vannak észszerűen következnek, hogy a 18-as események megismétlődése a szövetséges demokrata hatalmak javára aligha lehetséges.

Soha nagyobb szükség nem volt hideg fejre, higgadt megítélésre, a felületes érzések elcsúszására mint napjainkban, amikor egy rossz lépés, megfontolatlan cselekvés a legnagyobb veszedelembe sodorhatja a nemzet érdekeit. Az a nemzet, amely a fegyvert könnyelműen kiengedi kezéből teljes mértékben viselni kénytelen az ellenség fegyverének súlyát.

Majd élesen fordult szembe a miniszter a közellátást zavaró önzökre, akik saját önös céljait tekintik s olyan fölös, igények kielégítését forszírozzák a ruházkodás terén is, amelyek békés időkben is fényűzés számoltak. Ma — mondotta — csak egyetlen divat lehetséges a szerénység, szürkeség és az igénytelenség divatja s mindazokkal szemben, akik nem vonják le a mai komoly helyzet követelményeit és e gondterhes időket tartják alkalmas jogtalan vagyonok szerzésére, az egész magyar társadalom egységes fellépésére van szükség.

A miniszter nagyfontosságú beszédét mindvégig feszült figyelemmel hallgatta a közönség. Majd megtörtént a munkaközösség tisztikarának megválasztása. A nagyválasztmány tagjai közé Mohácsról *Tihanyi Jánost*, *Pétery Károlyt* és *Pallos Márkot* választották meg.

Városi közgyűlés.

Megszavazta a képviselőtestület a városi alkalmazottak karácsonyi segélyét. — Jelentős határozat a marhaigénybevételi eljárással kapcsolatban.

Mohács megyei város képviselőtestülete a november hó 19 napján megtartott és igen nagy érdeklődés mellett lezajlott közgyűlésen a komoly időkhöz mért nagyvonalúság és szociális érzék megnyilvánulása mellett hozta meg fontos határozatait.

Napirend előtt *vitéz Szőnyi Alajos* polgármester kegyeletes szavakkal emlékezett meg *Dlusztus János* gimnáziumi tanár korai haláláról, aki betegsége dacára is rajongással dolgozott az ifjúságért. Temetésén a város képviseltette magát s sírjára koszorút helyezett. Bejelentette továbbá, hogy a közellátási hivatal ideiglenes alkalmazottja *Marosi-Ferenc* is elhunyt, akinek temetésén a város szintén képviseltette magát.

Jóváhagyó leiratok tudomásulvétele után a képviselőtestület újból rendezte a városi alkalmazottak pótlóelvényeit, valamint a polgármester és városi főjegyző képviselői átalányát. A villamosműnél rendszeresített egyik díjnoki állást kezelői állással szervezte át. A pótköltségvetés terhére elhatározta a vágóhíd további bővítését, középületek fenntartására újabb hitelt szavazott meg, míg a felekezeti elemi iskolák fenntartásához adott városi hozzájárulást osztályonként 180 pengőre emelte. A hadbavonultak és hozzátartozók segélyezésére egyhangulag 10 000 pengőt szavazott meg a képviselőtestület. A járdaprogram további biztosítása végett járdalapok elkészítését határozta el a közgyűlés s a fogadalmi templom mögötti piacter rendezését, egyben az aszfaltgyalogjárók egységárait a fennálló rendelkezések szerint állapította meg.

Schmidt Károly felszólalásában kérte a Temető utca gyalogjárójának sürgős rendezését, *Banfa József* a piacter aszfaltburkolását javasolta. Újabb vízkutatásra, minthogy Mohács város jó ivóvízzel való ellátása még mindig nem kielégítő, újabb 1000 pengőt szavazott meg a képviselőtestület. Elfogadta a képviselőtestület a tüzoltólaktanya bővítésével kapcsolatban Szász Sándor és Társai, valamint a város részéről a ki-sajátítási tárgyaláson létrejött egyezséget, amelyhez *dr Beck Alajos* és *Ihrig Dénes* szóltak fel. Az OTI- és MABI-tól igény-

